

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.832 van 30 juni 2015
in de zaak A. 208.043/X-15.923.**

In zake : de NV VIEUX MONT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Joris Deene en Frederick Bruloot
 kantoor houdend te 9052 Gent (Zwijnaarde)
 Bollebergen 2A, bus 20
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE KLUISBERGEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carlos De Wolf
 kantoor houdend te 9680 Maarkedal
 Etikhovestraat 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 februari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 22 november 2012 van de gemeenteraad van de gemeente Kluisbergen tot goedkeuring van het politiereglement ‘ter gelegenheid van eenmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteiten omwille van de doortocht van de wielervedstrijd ‘Ronde van Vlaanderen voor vrouwen’ en ‘Ronde van Vlaanderen voor elite’ op 31 maart 2013’.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 223.041 van 27 maart 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 maart 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Van Heuven, die *loco* advocaten Joris Deene en Frederick Bruloot verschijnt voor verzoekster, en advocaten Carlos De Wolf en Charlotte De Wolf, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Bestreden reglement

3. In de aanhef van het bestreden politiereglement van 22 november 2012 “ter gelegenheid van éénmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteiten omwille van de doortocht van de wielervedstrijd

‘Ronde van Vlaanderen voor vrouwen’ en ‘Ronde van Vlaanderen voor elite’ op 31 maart 2013” verwijst de verwerende partij onder meer naar de verslagen van de vergaderingen waarin de Ronde van Vlaanderen van 2012 vanuit veiligheidsoogpunt is geëvalueerd, naar de enorme volkstoeloop die de wielervedstrijd meebrengt, naar het toenemen van het aantal commerciële activiteiten die voornamelijk georganiseerd worden op locaties die op zich al veel toeschouwers aantrekken, naar de wenselijkheid van coördinatie en overleg tussen de verschillende organisatoren van activiteiten op dezelfde locatie en naar de noodzaak van bijkomende maatregelen om de veiligheid van de toeschouwers te kunnen waarborgen en het normaal verloop van de wedstrijd te kunnen garanderen.

Het besluit voorziet in vier rubrieken:

- “I. Activiteiten op de openbare weg of op een daarbij aansluitend niet afgesloten terrein” (artikelen 1 tot 3) – die activiteiten worden op zondag 31 maart 2013 slechts toegelaten op voorwaarde dat de burgemeester ze voorafgaandelijk en schriftelijk heeft vergund;
- “II. Activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter” (artikelen 4 tot 6) – hiervoor moet ten laatste op 1 februari 2013 een melding aan de burgemeester gebeuren;
- “III. Veiligheidszones” (artikelen 7 en 8) – eveneens ten laatste op 1 februari 2013 moeten de andere activiteiten dan bedoeld in I en II, en die plaats vinden in een veiligheidszone, aan de burgemeester worden gemeld;
- “IV. Algemene bepalingen” (artikelen 9 tot 13).

Verzoekster verklaart dat zij naar aanleiding van het passeren van de Ronde van Vlaanderen op 31 maart 2013 beoogt een activiteit in een besloten plaats met openbaar karakter te organiseren in de Kalmontstraat.

IV. Belang

4. Over de exceptie van gebrek aan belang, die de verwerende partij in de memorie van antwoord heeft opgeworpen, hoeft geen uitspraak meer

te worden gedaan nu de verwerende partij in de laatste memorie meedeelt er afstand van te doen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoekster leidt een eerste middel af “uit de schending van artikel 119, 119bis, 130bis en 135 § 2 Nieuwe Gemeentewet iuncto de artikelen 19 en 26 van de Grondwet (vrijheid van meningsuiting en vergadering) in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel”.

In de eerste plaats doet verzoekster gelden dat het bestreden reglement het aan de burgemeester overlaat om concreet in te vullen welke maatregelen noodzakelijk zijn ter beveiliging van de openbare orde. Aldus miskent de gemeenteraad zijn eigen bevoegdheid. Zo verschaft artikel 5 “een volledige vrijgeleide” aan de burgemeester. Dat is inzonderheid het geval doordat het artikel niet meer de coördinatievergaderingen verplicht stelt bij iedere organisator van een randactiviteit, waardoor de deur voor willekeur wagenwijd wordt opengezet.

In de tweede plaats heeft, volgens verzoekster, de verwerende partij niet de bevoegdheid om, in artikel 4 van de bestreden beslissing, een meldingsplicht op te leggen voor openbare evenementen op een afgesloten privaat terrein.

Ten derde betoogt verzoekster dat de Ronde van Vlaanderen een bovengemeentelijke activiteit betreft, met een bovenlokale problematiek die op het provinciale bestuursniveau zijn (regelgevend) beslag moet krijgen. Het kwam dan ook alleen aan de provincieraad toe om eventueel reglementair op te

traden met betrekking tot een concreet veiligheidsbeleid naar aanleiding van de doortocht van de Ronde van Vlaanderen.

Ten slotte voorziet het bestreden besluit in artikel 10 in een bijkomende administratieve sanctie, die niet voorkomt in de opsomming van artikel 119bis, § 2, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet: het zich moeten schikken naar de aanmaningen van de burgemeester. Over de inhoud van de mogelijke aanmaningen wordt niets gezegd, noch wordt ingegaan op de voorwaarden om dergelijke aanmaningen te kunnen geven of op de andere gevolgen dan het doorrekenen van kosten, bij het negeren van de aanmaningen.

Beoordeling

6. In verband met de activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter schrijven de artikelen 5 en 6 van het bestreden reglement voor wat volgt:

“Artikel 5.

De burgemeester kan in functie van het aantal aanvragen of meldingen en de juiste locatie van de aangevraagde of gemelde activiteiten één of meerdere coördinatievergaderingen organiseren met de organisator van een randactiviteit en met de verschillende hulpdiensten teneinde de nodige afspraken te maken inzake opvang van de toeschouwers en/of genodigden, de in te richten parkings, het in te huren sanitair, de vrij te houden evacuatiewegen, de te plaatsen veiligheidsvoorzieningen, enz ...

Artikel 6

De burgemeester kan de activiteiten zoals bedoeld in artikel 4, op grond van artikel 133, eerste lid, juncto artikel 135 van de Nieuwe Gemeentewet, hetzij verbieden, hetzij doen stopzetten in de volgende gevallen:

(i) De aanvrager leeft de inhoud van hetzij de in artikel 4 bedoelde melding, hetzij de in toepassing van artikel 5 gemaakte afspraken niet na, zoals door de bevoegde politiediensten vastgesteld; of

(ii) De activiteiten van de aanvrager kunnen, niettegenstaande de hiertoe ondernomen pogingen om in toepassing van artikel 5 tot afspraken te komen, niet worden georganiseerd onder omstandigheden waarbij de veiligheid van zowel de deelnemers als de toeschouwers gewaarborgd is; of

(iii) De activiteiten van de aanvrager vormen een gevaar voor de openbare orde (m.n. openbare rust, openbare veiligheid of openbare gezondheid).

De beslissing van de burgemeester, zoals bedoeld in onderhavig artikel, zal worden genomen op basis van een verslag, opgesteld door de veiligheidscel, belast met het analyseren, beoordelen en opvolgen van de

aanvragen en samengesteld uit vertegenwoordigers van de verschillende hulpdiensten.”

7. Hoe verzoekster erbij komt om in haar *eerste middelonderdeel* aan het artikel 5 te verwijten dat het de deur openzet naar willekeur en de burgemeester in de gelegenheid stelt “volledig zijn gang” te gaan, is voor de Raad van State niet duidelijk.

Het voorschrift is ertoe beperkt voor de burgemeester in de mogelijkheid te voorzien om coördinatievergaderingen te houden met de organisator van activiteiten en met de hulpdiensten, met het oog op het maken van afspraken die kennelijk moeten waarborgen dat de beoogde activiteiten kunnen plaats hebben zonder een gevaar op te leveren voor de openbare orde. Vermits een afspraak het akkoord van de partijen vereist, is het zonder grond in dit verband van willekeur en een eigenmachtige houding vanwege de burgemeester te gewagen.

8. Verzoeksters betoog in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie dat de praktijk in het verleden heeft uitgewezen “dat van afspraken tussen partijen geen sprake is” en dat de afspraken feitelijk neerkomen op “eenzijdige voorwaarden”, kan niet van het tegendeel overtuigen. Zonder de instemming van de organisator kunnen geen “afspraken” tot stand komen.

Dit betoog gaat overigens ook niet samen met de kritiek van verzoekster dat de coördinatievergaderingen, in tegenstelling tot voorheen, “niet meer verplicht gesteld [worden] bij iedere organisator van een randactiviteit”. Eensdeels beklaagt zij zich aldus over de afwezigheid van een verplichting om met iedere organisator coördinatievergaderingen te houden, anderdeels bekritiseert zij dat de afspraken, met het oog waarop die coördinatievergaderingen gehouden worden, in wezen eenzijdig opgelegde verplichtingen zijn.

9. Dat, bij ontstentenis van afspraken die voldoende garanderen dat de activiteiten van de organisator niet de openbare orde en veiligheid

verstoren, de burgemeester overeenkomstig artikel 6 van het reglement de activiteit kan verbieden of doen stopzetten op grond van artikel 135, *juncto* artikel 133, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet, voegt als zodanig niets toe aan de bevoegdheid inzake algemene politie waarover de burgemeester reeds op grond van die artikelen van de nieuwe gemeentewet beschikt.

Niet alleen heeft de organisator wiens activiteit door de burgemeester wordt verboden of stopgezet de mogelijkheid om, wanneer hij de beslissing ervan verdenkt willekeurig te zijn, er zich in rechte tegen te voorzien. Bovendien voorziet het artikel 6 in een bijzondere waarborg tegen willekeur doordat het in het tweede lid voorschrijft dat de burgemeester zich voor zijn verbod of stopzetting zal dienen te baseren op een verslag van een veiligheidscel die bestaat uit vertegenwoordigers van de verschillende hulpdiensten.

10. Het *eerste middelonderdeel* wordt verworpen.

11. Artikel 4 van het bestreden reglement luidt:

“Iedere éénmalige of bijkomende commerciële of publicitaire activiteit die plaats heeft omwille van de doortocht van de wielervedstrijd ‘Ronde van Vlaanderen voor Vrouwen’ en ‘Ronde van Vlaanderen voor Elite’, en die doorgaat in een besloten plaats maar die voor iedereen vrij toegankelijk is, hetzij gratis, hetzij tegen betaling van een inkomgeld, hetzij op vertoon van een toegangkaart of een uitnodiging wanneer deze ter beschikking wordt gesteld van eenieder die ze aanvraagt, dient ten laatste op 1 februari 2013 gemeld aan de burgemeester van de gemeente waar de activiteit plaats heeft. De melding dient, op straffe van niet-ontvankelijkheid, de gegevens te bevatten opgesomd in artikel 1.”

12. Ten onrechte aanziet verzoekster de genoemde meldingsplicht als een preventieve maatregel ten aanzien van een vreedzame en ongewapende openbare vergadering in een besloten plaats. De bedoelde voorafgaande kennisgeving laat zich integendeel louter als een regelende maatregel kwalificeren.

Daaraan verandert niets de omstandigheid dat gelet op de verwijzing naar het artikel 1 de melding, om ontvankelijk te zijn, de coördinaten

van de organisator moet opgeven, de omschrijving en locatie van de activiteit, de logistieke faciliteiten, de interne veiligheidsmaatregelen en de eventuele aanwezigheid van een medische hulppost.

Het *tweede middelonderdeel* wordt verworpen.

13. De Ronde van Vlaanderen mag dan op zich een bovenlokale aangelegenheid zijn, de ordehandhaving in de gemeente Kluisbergen is wel degelijk in beginsel zaak van de gemeente.

De omstandigheid dat de provinciale overheden het, aldus verzoekster, “niet nodig hebben geacht om een reglementair kader uit te werken”, sluit geenszins de bevoegdheid van de verwerende partij uit om passend te anticiperen op de massale belangstelling die zij redelijkerwijze mag verwachten voor de drievoudige passage van de renners op haar grondgebied, over de Oude Kwaremont en de Paterberg. Dat is des te minder het geval waar verzoekster zelf benadrukt dat de provincie hiervoor juist modelreglementen heeft geconcipieerd ten behoeve van de gemeenten.

Het *derde middelonderdeel* wordt verworpen.

14. Het *vierde middelonderdeel* viseert artikel 10 van het aangevochten reglement:

“Onverminderd de maatregelen, opgenomen in artikel 3 en artikel 6, zullen overtredingen van de bepalingen van artikel 1, 4 en 7 van deze verordening worden bestraft met een administratieve geldboete van maximum 250 euro.

Onverminderd de toepassing van een administratieve geldboete moet de overtreder van de bepalingen van artikel 1, 4 en 7 alsook degene die één of meerdere voorwaarden niet naleeft zich schikken naar de aanmaningen van de burgemeester zoniet houdt de gemeente zich het recht voor het te doen op kosten en risico van de overtreder.

De gemeente houdt zich hetzelfde recht voor indien de organisator van de activiteit niet tijdig kan worden opgezocht.

De burgemeester kan in toepassing van artikel 135 Nieuwe Gemeentewet ter vrijwaring van de openbare orde tevens elke randactiviteit verbieden.”

15. Op grond van de lectuur van het verzoekschrift is de betwiste bijkomende sanctie die het artikel 10 bepaalt: het zich moeten schikken naar de aanmaningen van de burgemeester.

Nadat in het auditorsverslag hierover terecht is opgemerkt dat het voormelde “zich moeten schikken” enkel verband houdt met een bestuurlijke maatregel gericht op het handhaven van de openbare orde en veiligheid, doet verzoekster in de laatste memorie gelden:

“dat ingevolge de bestreden beslissing de gemeente dergelijke bestuurlijke maatregel zou opleggen, hetgeen niet tot haar bevoegdheid hoort. Enkel de burgemeester kan op grond van artikel 133 nieuwe gemeentewet maatregelen van bestuurlijke politie treffen.”

16. In dit licht blijkt het *middelonderdeel* dus niet gericht tegen het zich moeten schikken naar de aanmaningen van de burgemeester, maar tegen het in artikel 10, tweede lid, opgenomen voorbehoud dat “de gemeente” bij het in gebreke blijven om de aanmaningen van de burgemeester na te leven, in de plaats van de overtreder zal handelen, op diens kosten en risico.

De Raad van State valt niet bij dat die loutere reserve ten gunste van de verwerende partij te bestempelen zou zijn als een verboden administratieve sanctie.

17. Ook het *vierde en laatste onderdeel* van het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. Een tweede middel is “afgeleid uit de schending van artikel 7 van het decreet d’Allarde van 2 en 17 maart 1791 (vrijheid van handel en nijverheid), de artikelen 19 en 26 van de Grondwet (vrijheid van meningsuiting en vergadering) en de Dienstenrichtlijn (Richtlijn 2006/123/EG) in samenhang

met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, zijnde het motiverings- en redelijkheidsbeginsel, de bestreden beslissing tevens door machtsafwijding ingegeven zijnde”.

Verzoekster licht toe dat de gemeenteraad de opgelegde vergunnings- en meldingsplicht hierdoor motiveert dat de veiligheid van de toeschouwers dient gewaarborgd te worden, het normaal verloop van de wedstrijd gegarandeerd dient te worden en de overlast voor de omwonenden van de reisweg tot een minimum moet worden beperkt. Volgens haar volstaan deze redenen niet om de vrijheid van handel en van vergadering zo ver in te perken als de bestreden beslissing *in concreto* doet:

“Er ligt immers een verbod van uitoefening van de randactiviteit voor, zoals vervat in artikel 6 bij activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter (meldingsplicht), tenzij de reglementaire voorschriften van de bestreden beslissing worden gevolgd (door een ‘melding’ te doen) én op deze melding geen individuele verbodsbeslissing genomen wordt.

Daarnaast kan verwerende partij o.g.v. de bestreden beslissing voor activiteiten op de openbare weg of op een daarbij aansluitend niet afgesloten terrein de vergunning weigeren.”

Naar het oordeel van verzoekster “lijkt een overleg met alle organisatoren voldoende om het geheel vlot te laten verlopen op de bewuste dag en volstaat op het vlak van handhaving de politiebevoegdheid van de burgemeester, bijvoorbeeld wanneer hij vaststelt dat afspraken, bijvoorbeeld in een convenant met de betrokkenen, niet worden nagekomen”. De noodzaak van het preventief opleggen van administratieve beperkingen is disproportioneel ten aanzien van het nagestreefde doel en mitsdien inefficiënt. Het gevaar voor een verstoring van de materiële openbare orde, inbegrepen het gevaar voor overlast, is te dezen al te hypothetisch. De verwerende partij toont niet aan dat er zich in het verleden incidenten hebben voorgedaan waarbij de veiligheid van de toeschouwers in het gedrang kwam of waarbij de wedstrijd niet normaal kon verlopen. Er is niet voldaan aan het noodzakelijkheids criterium.

Ten slotte, aldus verzoekster, opent het bestreden besluit de deur voor “complete overheidswillekeur inzake het al dan niet toekennen van

vergunningen en het al dan niet opleggen van een verbod tot organisatie van een evenement”.

Beoordeling

19. Ter gelegenheid van de doortocht van de Ronde van Vlaanderen op 31 maart 2013 nam verzoekster zich voor (alleen) een evenement te organiseren in een besloten plaats met openbaar karakter in de Kalmontstraat. Het bestreden reglement voorziet voor een dergelijke activiteit niet in een verplichting tot het verkrijgen van een vergunning, maar alleen – in het artikel 4 – in een verplichting tot melding aan de burgemeester.

Verzoekster heeft er bijgevolg geen belang bij de wettigheid te betwisten van de in artikel 1 bedoelde verplichting tot het verkrijgen van een vergunning voor een activiteit op de openbare weg of op een daarbij aansluitend niet afgesloten terrein.

20. Dat het bestreden reglement “tot nader orde[r]” een verbod van uitoefening van de activiteit zou inhouden doordat het voor activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter in een meldingsplicht voorziet en er daarop een individuele verbodsbeslissing kan volgen, houdt geen steek. Aan te melden activiteiten zijn niet *a priori*, tot nader order, verboden.

21. Blijkens de considerans van het bestreden reglement, nader geëxpliciteerd en toegelicht in de procedurestukken van de verwerende partij, brengt de wielervedstrijd traditioneel een enorme volkstoeloop mee, met een aanzuigeffect op event-organisatoren en bedrijven. In combinatie met de lusstructuur die sinds 2012 in de koers is ingevoerd, tezamen met de kenmerkende weginfrastructuur, namelijk landelijk gebied met kleine ontsluitingswegen in een heuvelachtige omgeving, vereist dit vanuit veiligheidsoogpunt een gecoördineerde aanpak. Speciale aandacht verdient het verzekeren van de veiligheid van de aanwezigen op de individuele evenementen door het waarborgen van de toegang voor de hulpdiensten in geval van incidenten

en het verzekeren van de mobiliteit op het grondgebied van de gemeente. Bij dat laatste moet rekening worden gehouden met de mobiliteitsstroom veroorzaakt door de aan- en afvoer van de bezoekers naar de verschillende evenementen, met de mobiliteitsstroom gekoppeld aan het doorgaan van de wielervedstrijd zelf waarbij het parcours gedurende lange tijd aan de wielervedstrijd dient voorbehouden, en met de mobiliteitsstroom die verband houdt met het verzekeren van de toegankelijkheid voor de hulp- en ordediensten indien er zich bij een van de organisaties een incident zou voordoen. Lering halend uit de editie 2012, wil de verwerende partij middels een informatieverstrekking met betrekking tot de evenementen of activiteiten op het grondgebied van de gemeente in de mogelijkheid verkeren om de nodige schikkingen te treffen, zodat zij niet het verwijt krijgt op een onzorgvuldige manier te zijn tewerk gegaan en onvoldoende de mogelijke risicofactoren voor de openbare orde en veiligheid in kaart te hebben gebracht.

Die redengeving komt, ten aanzien van de in het middel aanvoerde rechtsregels, toereikend voor ter verantwoording van de meldingsplicht waarin artikel 4 van het aangevochten reglement voorziet met betrekking tot activiteiten in een besloten plaats met openbaar karakter, óók wanneer die activiteiten niet langs het traject van de wielervedstrijd plaatshebben.

De zienswijze van verzoekster dat het gevaar voor een verstoring van de materiële openbare orde “al te hypothetisch” is, getuigt naar het oordeel van de Raad van State van een gebrek aan realiteitszin.

22. Ook verzoeksters betoog dat de verbodsmogelijkheid van het – hiervoor, *sub* randnr. 6, geciteerde – artikel 6 verder zou reiken dan nodig voor de beoogde beveiliging van de openbare orde, te dien aanzien disproportioneel is en het gevaar inhoudt van willekeur, kan door de Raad van State niet gevolgd worden.

Artikel 6 houdt in essentie in dat de burgemeester ertoe gebracht kan worden op grond van artikel 135 *juncto* artikel 133 van de nieuwe gemeentewet een activiteit te verbieden of te doen stopzetten die een gevaar vormt voor de openbare orde of veiligheid, ook al zijn er pogingen ondernomen om over de veiligheid tot afspraken te komen of zijn er met het oog op de beveiliging van de openbare orde effectief afspraken gemaakt, maar worden ze niet nageleefd. Als zodanig komt het kwetsieuze artikel 6 erop neer alleen maar de bevoegdheid inzake algemene politie van de burgemeester in herinnering te brengen en te bevestigen. Zoals *sub* randnr. 9, tweede alinea gezien, is verzoekster in dit verband niet zonder waarborgen tegen eventuele willekeur.

23. Het tweede middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

24. Een derde middel voert de schending aan van “het zorgvuldigheidsbeginsel in samenhang met de vrijheden van dienstverstrekking en handel”.

Uiteengezet wordt dat het bestreden besluit in artikel 2 bepaalt dat aan de vergunningaanvragers ten laatste op 15 maart 2012 (lees: 2013) kennis wordt gegeven van de toekenning of weigering van de vergunning. Op twee weken is het voor iedere organisator onmogelijk om een event op poten te zetten.

Beoordeling

25. Het artikel 2 van het aangevochten reglement betreft de activiteiten op de openbare weg of op een daarbij aansluitend niet afgesloten terrein.

Het is niet betwist dat verzoekster op 31 maart 2013 geen dergelijke activiteit beoogde. Zij kan door de bepaling niet geschaad worden en heeft dan ook geen belang bij het doen vaststellen van de eventuele onwettigheid ervan.

Het middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust